

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 17 april 2014

Mål nr

Ö 1980-13

KLAGANDE

IP

MOTPART

Kammarkollegiet

Box 2218

103 15 Stockholm

SAKEN

Rättegångskostnader

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätts, Mark- och miljööverdomstolen, beslut 2013-03-20 i mål

M 7708-12

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 91804

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45-12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15-15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstadamstolen.se	

Vardera parten ska svara för sin rättegångskostnad i Högsta domstolen.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

IP har yrkat att Högsta domstolen tillerkänner henne ersättning för rättegångskostnad i Mark- och miljööverdomstolen med ytterligare 7 825 kr avseende mervärdesskatt.

Kammarkollegiet har motsatt sig att Mark- och miljööverdomstolens beslut ändras.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

SKÄL

1. IP äger fastigheten X 2:3. Sedan regeringen i juli 2006 fastställt ett beslut från länsstyrelsen att inrätta ett naturreservat på en del av fastigheten, väckte IP talan mot staten om ersättning enligt 31 kap. 4 § miljöbalken för intrång i markanvändningen. Mark- och miljödomstolen förpliktade staten att till IP betala intrångsersättning och att ersätta hennes rättegångskostnad.
2. Kammarkollegiet överklagade domen till Mark- och miljööverdomstolen men återkallade sitt överklagande. Med anledning av återkallelsen yrkade IP ersättning för rättegångskostnad, varav 7 825 kr avsåg mervärdesskatt. Kammarkollegiet invände att skatten inte var ersättningsgill, eftersom IP var registrerad för mervärdesskatt och kunde dra av skatten som ingående mervärdesskatt. IP uppgav bl.a. att intrångsersättningen utgjorde inkomst av kapital och att hon hade fått besked från skatteverket att det inte förelåg någon avdragsrätt för mervärdesskatt.

3. Mark- och miljööverdomstolen har avslagit IP yrkande om ersättning för det aktuella mervärdesskattebeloppet.
4. Det är ostridigt att staten ska ersätta IPs rättegångskostnad i Mark- och miljööverdomstolen. Frågan i målet är om utgiften för mervärdesskatt är en ersättningsgill rättegångskostnad.
5. Ersättning för rättegångskostnad ska fullt ut motsvara kostnaden för rättegångens förberedande och talans utförande, såvitt kostnaden skäligen har varit påkallad för tillvaratagande av partens rätt (18 kap. 8 § rättegångsbalken).
6. IP har betalat den mervärdesskatt som hon nu yrkar ersättning för. Om hon får göra avdrag för det beloppet som ingående mervärdesskatt, kommer hon inte att slutligt belastas av en sådan kostnad som är ersättningsgill enligt 18 kap. 8 § rättegångsbalken. Utredningen är emellertid bristfällig beträffande möjligheterna till ett sådant avdrag.
7. Den part som yrkar ersättning för utgiven mervärdesskatt har att, efter invändning från motparten, förklara varför skatten är en slutlig kostnad. Med hänsyn till de särskilda utredningssvårigheter som kan föreligga bör det normalt räcka att domstolen, på grundval av den utredning som kan finnas, bedömer det sannolikt att avdragsrätt saknas och att utgiften därför ska ersättas.
8. IP har inte gjort sannolikt att skatten är en kostnad som slutligt belastar henne.

9. Med hänsyn till det anförda ska IPs överklagande avslås. Vardera parten ska stå sin kostnad i Högsta domstolen (31 kap. 2 och 4 §§ miljöbalken och 7 kap. 3 § expropriationslagen (1972:719); se även NJA 1994 s. 523).

I avgörandet har deltagit: justitieråden Stefan Lindskog, Ella Nyström,
Lena Moore, Martin Borgeke och Lars Edlund (referent)
Föredragande justitiesekreterare: Karin Brandqvist